

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Bunu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Maria Bunu
împotriva lui Nicolae Crețu și Alexandru Tofan cu privire la repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care
au fost respinse apelurile declarate de Maria Bunu, Nicolae Crețu și Alexandru
Tofan cu menținerea hotărârii Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie
2016,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2015 Maria Bunu, prin intermediul avocatului Patricia
Dragan, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Crețu
și Alexandru Tofan cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat
prin infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la 13 decembrie 2009
Nicolae Crețu și Alexandru Tofan, ambii deținând funcția de ofițeri operativi de
sector la SP nr.7, CPs Rîșcani mun. Chișinău, aproximativ pe la ora 02:00 min,
aflându-se în exercițiul funcției, abuzând de funcția pe care o dețineau, prin
spargere, ilegal, fără consimțământul proprietarei Maria Bunu au pătruns în
apartamentul nr.3 din str. Bănulescu Bodoni 53, mun. Chișinău, în rezultatul
căruia au fost distruse bunurile ce îi aparțineau.

Susține reclamanta că, în cadrul acestor acțiuni ilegale ale pârâților au fost
distruse: ușa dublă de la intrare în sumă de 2000 lei; lacătul ușii de la intrare în
sumă de 550 lei; stativ partituri – note muzicale în sumă de 1500 lei; un ceas în
sumă de 2000 lei; aparatul de telefon fix în sumă de 500 lei; a dispărut o strună de
violoncel în sumă de 100 euro; au fost distruse seturi de masă, farfurii, căni,
pahare în sumă de 1000 lei; au dispărut acte și carduri bancare care ulterior au fost
recuperate, ceea ce a presupus timp și cheltuieli materiale.

Afirmă că, la momentul întâmplării celor menționate, reclamanta avea
vârsta de 71 ani, iar Nicolae Crețu și Alexandru Tofan au pătruns în încăperea în
plină noapte.

Totodată indică că, fiind cuprinsă de spaimă și panică, în momentul când
pârâții forțau ușa, a fost nevoită să sară geamul și să ceară ajutor. Deoarece era în

timpul iernii cu temperaturi joase, a suferit frig până la venirea poliției, iar ulterior a stat până dimineața fără somn în stare de șoc.

Menționează reclamanta că, aceste momente au avut un impact negativ asupra stării de sănătate fizică, psihică și morală, cauzându-i un prejudiciu moral considerabil.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2012, Nicolae Crețu și Alexandru Tofan au fost recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) Cod penal, iar în baza art.55 Cod penal au fost eliberați de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, deși conform acestei norme, persoana poate fi liberată de răspundere penală doar dacă a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Mai relatează reclamanta că, contrar celor indicate în sentința din 30 octombrie 2012 de către Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, la 15 iunie 2011 a depus cerere către Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău în baza art.219-226 CPP pentru a fi recunoscută în calitate de parte civilă pe dosarul dat, însă în procesul de examinare a cauzei penale nu a fost legal citată și a aflat despre existența sentinței abila în luna decembrie 2014.

Solicită obligarea lui Nicolae Crețu și Alexandru Tofan de a repara prejudiciul material suportat de reclamantă în urma infracțiunilor săvârșite în sumă de 10 000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie 2016 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la Nicolae Crețu în beneficiul Mariei Bunu prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

S-a încasat de la Alexandru Tofan în beneficiul Mariei Bunu prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

A fost respinsă cererea Mariei Bunu cu privire la încasarea prejudiciului material.

S-a încasat de la Nicolae Crețu și Alexandru Tofan taxa de stat a câte 100 lei.

La 05 mai 2016 Maria Bunu, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Ulterior, la 16 ianuarie 2017, Maria Bunu, prin intermediul avocatului Svetlana Mazur a depus cerere de concretizare a cerințelor din apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 06 mai 2016, Nicolae Crețu și Alexandru Tofan au depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii cerințelor Mariei Bunu cu emiterea în parte a unei hotărâri noi de respingere a acestora, în rest hotărârea să fie menținută.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 au fost respinse cererile de apel declarate de către Maria Bunu, Nicolae Crețu și Alexandru Tofan cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie 2016.

La 21 iulie 2017 Maria Bunu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că atât instanța de apel cât și prima instanță nu au atras atenția că nu a fost înștiințată și implicată în acțiunile procesuale în cadrul dosarului penal, fiind astfel în imposibilitatea de a participa la examinarea cauzei și de a înainta acțiune civilă în cadrul dosarului penal cu formularea pretențiilor în scris.

Mai indică că, instanța a examinat superficial probele prezentate la dosar, iar prejudiciul moral acordat de prima instanță în mărime de 20 000 lei îl consideră neechivalent cu suferințele provocate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 21 iulie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată participanților la proces la 21 iunie 2017 (f.d.123), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Nicolae Crețu și Alexandru Tofan cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Maria Bunu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maria Bunu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Maria Bunu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat